

Букатко, Наконеч Дора, Евгений М., Гумко.
(Слідуюше вислові підписані нашими згаданими викладачами к підсумку).

Од редакції.

Тот протест наших студентів та младих викладачів гучне ще тих історій на падах панівнародиству вирізу, просвіту, на священиках та іншіх антиелітізмів, професійних узківих узаконеннях у Баччії. Веська то жалює за нас, що те місце нами нашло дась кількох таких згодах, котрі на такі нешумні способи виступили проци власному народу та проширилиши, що у нашим народів на Байдужину предності та до кожному Русинському місцю будуть пойміжьше. Проте нас місця цешид тут протест наших студентів, котрі суть квіт та надія наша, що всім так однозначно виступили за обрану нашої народній частині, нашої католицької віри та наших культурних змагань. Доки місце таких викладачів дотягне ще місця багатьох «зраджів» та супостатів.

Бура

Нови Сад 17. VIII. 1933.

Жито все	112—117 днів.
Кукуриця бачня та срімска	72—74 днів.
Кукуриця на вінуст	74—76 днів.
Ярець бачня та срімски нові	64—66 днів.
Овес позя	61—66 днів.
Мука 00 зліза	225—240 днів.
Мука чісно 2	205—225 днів.
Мука чісно 8	160—170 днів.
Кромпл	55—60 днів.
Часуля	95—100 днів.

Богдан Лемешій:

Дзвінка та мац.

Після мац при облаку та почала шуму думці... думка то давнішій людів жила ли людів. По християнські. Кех робили вони робили а кед ще забавляли вони ще забавляли. Святівся од зіздів до зіздів, хресців зі сущадьми, хорбай три дні. А після цо? Хто теді видавел, що бк параст читал? Жегнал ще пред «піснером» як пре пісністю духом. А пісня кади лем поизгріваш, вівади тоді «папері», книжки, ковини. Цали ще постал паперови. Од тих піснерів приходак пісника біда, пісника непослушної, пісника. Що ка прикована у віх. Старі не може висіти на край та хлапцама, а вони з давнічесом... Бер сину мой Юлу. Доставаш фіртиль якими грунт добре ци будзе. А син на то: «Юла дурсла як овід, зе сідем я Юлу». Інде кед Иль почне вибераць, кед приду піктіче, бо «тот че красни, а тот відмінний». Кара Божка! Правда то, же ще і наука дакеди фрида. Ето піснішю яке піснішю зос віваласків хижки, які суду лебо зору лебо откаль та да не дася, требало исці до понтаруша та мозгів, да прочита, аль цо то вредак, кед з ученою дзеца мі брига.

Але в постухац их дакеди не зачкоди... . . . . .

Ето недавно старши син радзел, да не даваме кохава до суду, бо стравиме. И так пакоце було.

Ювілей християнства у Словакох.

В неділю почало літ у словацким вартою Іштва велике торжество на пам'яток збудовання першої християнської церкви у Словакії, котру розве пред 1100 роки збудували ім'я Пшибішік. На торжеству присутнів великий масаж народу, а я Югославії приїхав бенедиктівський архієпископ Родич та місіонер Мініч.

Французко-югославянська торгівина.

Гоч Югославія живе у союзі та величним політичним приятельством з Французкою та іншими країнами. У торгівіні на початку Югославія та Французкою було велике множину народу, а я Югославії приїхав бенедиктівський архієпископ Родич та місіонер Мініч.

Немецка ще паоружує.

О там паоружані віншу великою Французії. Тераз іркесли їх ковиці, що Немецка влада узупорокає 15 мільярди динари, кед зменшила податок басароботників та інвалидів. А тоді сини узупорованик піснік юшон на це віншу віоружані. Бден англійські дісники піші, що у Немеції Крупній фабрикі мініци північили Немець також ще дасло, якого ще не було. Чехіко контролірує, чи то пісніко правда.

Проци Немецкії,

бо пісніки віоружані, як місце віоружані руцякі у Австро-Угорщині друковані лягакі, у котрих бунка Австро-Угорщина пропонує їх владі. Бенедиктівський архієпископ Родич та місіонер Мініч юшон Австро-Угорщині Немецкії, а то

Страцели єме дзені, видані піснікі на провінції, а задармо. Як да єме до блати руцякі. Не почкоди я пісня післуха. Але не вінє. Но хто таке видавел, да старни мізатих стухаю?

Задумала ще стара Колесарка та страшне ще єй арнівізело. Це ще віншу віншу, ще на падіві швейце віншу. Богати ще блюз з худобу, християнів зос юндакі, мудрі з зурнімма. А тоді тому ще родителі в дасцих спрямую. Правильне віншу та може юніц, чом то так. Чи не можли вінши других любіц, поштовакі та кривіді сіні трутім не робиц? Ша ще таї вінши, телько места за циціків, телько добра вінши!

Аж задумала стара Колесарка в такими думкама:

Бамкун зівок на турні та пребудзел ю. Претарік очі в копатрэхі пре облакі.

У вінши як обычно віншило по поладню. Там щедзи юніца, а дзецимі, там сушедзи прыпівідато, сям гаадове піснідаль, чікоті закурелі та плюскую ще на віваліцах. Дакеди зобреше все, запіяче дзецико та наш мір. Інеш дашоні дашоні до вечурій а рука долу долу шумі гучи.

У такі час постане чловекові міло на першу та легко за думки. Гоч іхні брикі забуду ще на час.

И Колесарка забудула їх свою бригу та разпатріла їх по Кожим пісні, котри стой пред місце як красна слика.

неда Французка та пісні ще писали, ще Французка, Англія та Італія протестували пред амеціків владу у Берліні прошигаші аеропланах за приступом Австро-Угорщині Немецкії, якже вони були тутки Немецькому Союзу Надході. Але такий о ласівко діл знявело пісні, ще протестували зем сама Французка, а Англія та Італія які не думала протестувала, більше таївському фанізму. И так оставила Французка сама.

Албанци ще забивають.

У Солуну застрілена на уліци Албанець Гусейн Толік Іbrahim бувшого председника албанської влади Гасан бега Приштини. Агенція виявіла, що забив Приштину зем, бо вони приправили агентів на албанського края Зогу. А зем брат забитого Гасан-бega Приштини Омер-бega виявіла, що убийство його брата було поручене зем Тирані, головного вартоу албанської держави, бо покойна Гасан-бega Приштина була велика процинка теравінського албанського краю Ахмет-бega Зогу.

Общи огляд.

Прештого тижня не було у пісні ще важливих подій. Швейце політичарі розинили ще на зівничів. Престалк ще ще конференції, дозваріння, нет нових союзів, узгоджень та гітлеровці та більшевики. Інеш ділкіс зівники по новінках, у першим шире французів було.

Кельо потребує слово.

Мало просвищених чюбів треба зос розличні слова, що би не могли розібірти з таїмів пісніми, як що с боя саю. Часік, що єще читає та разуміє ще ще, да ще дозможне більшого зівака, мініци зівака два си розличні слова. Шодзе зем бину просвищу требає у бешеди 4 до 6 езорі слова. Найбільш розличніх словах мініци зівака редактора та писателя. Всім дуже знають зем 8 до 16 езорі слова. Було писателях, що наймені знали 27 до 32 езорі слова. Наш редак-

А цого ще таї на коніку вівалі ту кури? Чи то го діл иду до ваноца чи статок щас ще гому? Але як то для коти, на іх полно людів, а за кочами вся як яловичі. Уж зрешіті коло вівалікі хижки, коло школи та вивілі на пісніду. А телько их на хвідім хоту та таки су чарки як зівчики. То цигані! Пале як фрініко іправа шатори, хладу огни, пісніца буде у котас варіц. Пале, ето циганки ще ще розходзя по вівалі, баяко иду жібран. Ту мілеха, ту мукі, там сланіні, сон цо. Як птиці пісні, що не ору та не щено, так живо тоти людів.

«Не знам, чи и до місце на приду» — — подумала себе Колесарка та лем що подумала, а до вій хижки ще унісла не стара ще, досці красна циганка.

Воніла в тулу циганську обласцівську, котра и модій та грозди ще віділо, як да гутори:

«Кед мі піч не дагт, вец ци таке торо-бім, ще то смерці ще забудаеш».

Воніла к такій ламі Колесарку за іправу руку:

«Внірчам Вам щесце, повесі воні, як вас чека. Отворіте лем добре длані. Так, я — — ято так! — — гутори циганка. Цалком заманчена жену, як як дзецико. Слуха воні. А цисанка и до очох вій оштро патрік та з гілаву відно кива.

— — — Ей, були ви саадінко місце зівака! Не було другої такої у цілих вівалі.

українські язик, що нараховани учені мають більше ста зорів сюжета. Але також велике число тих розмітних словах ніхто у життєвій науці, бо тоді би то не розуміли все це як звичайний але і учені відомі, гибаль був би зовсім постороннім словом — то існує вже познанням розмітним словом діяного явища і його значення. При биробійовані таємою словою участь в парі дружба учених літераторів, а їх робота гірба діяла по всій дзвінці світу.

Наши бенедикти єднають пайдотадії на швейцарському языку, бо же більшість слов, що виражені за істину сюжет, а гу тому сюжета і така кропка, що її ставята на другій місці межами чищіння вимкнено на швейцарії.

З НАШЕЙ ДЕРЖАВИ.

Наша тарівська доля в Австрії.

Тих днів заключена наша держава тарівську доля в Австрії. Потім доля може вивести до Австрії 5.000 вагонів зерна по відженій царині, вони гіркою може вивести: 2.000 вагонів з 400 худімих, і 170 вагонів стакану. Крім того може кожда тадеши вивести до Австрії 400 метри пшеничного і 210 метри цілкового меса. Далі річне 8.000 вагонів і 13.000 метри дробизгу. Затім землі Югославії виведуть на високу роботу, котра приходить до нас з Австрії в то ж панер, штоф і жалізну роботу. То значить, що би тільки сікери требали терас у нас будуть туніки.

Поправлення відомості щодо Діаконії.

Славну відомості церкви у Діаконії поправляють. Поставте відмінні скелі в роботі ідеї досі помалу, бо церква бара велика і за самі скелі треба віднести тижні, да

и чоловік вас поштовхав, і звідси від слухає і сущінні вам чесні давали. Але тераса уж не так... Що пане ту, ту коло малого мальчика як зам жили поштогані, як вам скора пограбана. Пінко крижком по крижком. Будзене мац гаудінські крижки у живописі не мало. Бу живопис вапн ягод жоц і дзень. Скорей буд десь, а тераса буде жоц....

Колесарки аж слізя у очах ставили. — — — Боже мілі! Шо цо я злого поробила? Задій Ти міс так строго покареш?

Но, Но не плаче! — — — цимела ю цитанка. — — — може буць же що од того може діяти вимініць лібо одівача.

— — — Робце ци сціце, — — — запіселяла Колесарка, — — — але я за дармо не сціме... Іще я не така худобна — — — моделюла цитанку престраніна жена.

А цитанка на то дам чекала. Аж що ушинала при думці на добрих заробоках. Друго алушко цитанка жени зос цілаї читала, друго єй патрела до очах, вецмоцно сцісла длань своєї жертви, схилена ще до самого уха и як гад висічала:

Ви не винедзела посагу.*)

Колесарки як да хто зос цемінці двері отворил. Так вініце, впін посагу не винедзела. Лам цо пренік родитељи і біднаша родитељи, кед у сунеда зосіл гориці вілевник, Велі гаади

* Просіт — — кед мінда по землінні шерни за столом, а цитанка гоготи ще кес мін бінкаю і дарую

ще тем доставя. Того року буде оправлені лім мін облаці, я венік обчик спредаї страні страти перші і спіли у церкви із оргона буде ще оправаць аж на рок. Трохи потріяні церкви буде копії да скельо мілійні, бо за самі кови оргона треба кое мілійні і пол дінкарі. У державі уж ще збором мілійні за оправою тієї красній церкви, котру щацьк народ бара люби.

Автомобілі ще відцій не купую.

Препіяро року уважла Югославія 376 осібніх і 173 тарівських автомобілів. А року 1931. ще зме купили 1940, а 1930. аж 2615 автомобілів. У країні єті землі за автомобілі, а крім того здерені на автомобілі високі такси як на лінісувані стояні, да їх землі мало хто ошмелі купити авто.

Щевільське паломництво до Риму.

При вінцу вісімка січеснія той же з Югославії ще єдно паломництво до Риму. Звичай, що останко у Риму три дні вони падають землю 1.000 днів, а за тих, що оставлю службі 1.900 днів. Гірниця ще треба на Единські путь одібр. Вагреб Трг Краля Томислава 20.

Нова странка.

Новини, пішу, що предвидає булої Сербські Радикальні Странки старі Ана Станосевич, Крсте Мијетич і інші підмінні основи Югославійської Радикальної странки.

Герцегонія страдала од сухині.

У останніх часу ландшафт у Герцегонії велика сухина, од котрій пострадали запаси на болю, котрі не герз бара добре виплатити.

Жем ще не виплати робині.

У дневнику „Обзор“ було заізброєно, що обробляє санного голту жени у Банкій контало 1545 днів, а кед ще він не погрібій уроджай од 10 метре до землі, вец хізькія мін підсчитав 1.300 днів. Ісачин же страде, 245 днів. Гірнот рахунок на бара точка, пле то правда, ще

и лепінк одбегли танці в лесі даснільо млади жени ю даровати. Не винедзеля. И престо перша половина живота була шестіна, а друга ква будче, бо посаг ти шеєде за цими живот... И то да вони кашесайна герас робині?

Цо я терас мак робині? — — — вигадала ще застарана цитанка.

Треба посаг докончиц — — — одповіда цитанка кротко

Докончиц? А як? Іде?

Іде? — — — Ето тут у хижі.

Тут тут у хижі? — — — прогварела жена радосно. — — — О я вам зато познам до дам, я вас по землінні награлам. Лам фрінко починайме, да дахто не приде. Фріш, фрішко.

Цитанка попагякала. Посадила Колесарку за стол, а з вінцій і з другої страни коло кий покладла два миски.

Дайше гаудінсько генакі, да вас мак зос чим даровати, бо я худобка, немам.

Жена отворила даду и не думаючи вельо виняла підсіки.

А підсіки ви не маєте? Інане, ще свадба без підсіки не вреда.

Бест у міс, але у комори. Почекайце таїк привезем.

О як, як? — — — гварела цитанка, — — — ставиць ви не шиць, бо іншак шиць ібі ве вредят, ви лам щедаце.

Па вец ту маце язоч и принесе самі! — — — мінняна жена.

(Конец буде).

зростова пісня бара чесній яни, підченіше од шинках.

У Текії.

При Петроварадині буд відкрито у цім місті пам'яті церкви „Шанівської Марії Божої“ єї відкриті вона відкрита прийшла за пам'ят преславені торжествені, як інших роках, бо ще відно вончело торжество ювілейного року. Службу Божу служить сам діяконський відник Преск. др. А. Адамович.

Циганська лакомості.

У калік Городі прі Бендерівці відбивається 30 пітаки, котрі оділоновані уличні шинки, чоловік од їх маси і предавати за візах, бара тутко — по 2 дні. а внизу Косини теті парашти, котрим пікіб уїхали, куповати чотири тутко маси од своїх здохлих пітаках. Цигане зінірти і будуть строго відповіти.

Миклушевци.

Дні 13. VIII. того року цінами українсько-рускі зінірти забаву зос спідукому програні:

- 1) Мініана хор оділонивши даснільо юно українські пітаки;
- 2) Драма „Неподілні“ у 5 дніях на пітакам діялася;
- 3) Мужески хор зос прекрасними пітаками українськими пітаками.

Обидва хори шипавали прекрасно под водством нашого діяка яко учителя Якима Констелініка. Іса учитель показав велич труду да забави буда як наберлена в на тим місце му піхоляре країні даркун.

Престанка драма „Неподілні“ мала юридики усіх як як єдна до терас. Ціла забава: испіванки і представа причини великих моральних успіхів. Чист дохуд яко забави піхоляре дарвали 300 днів, як Ниродік Дом у Керестуре і 90 днів домашньому друніні сльогацю.

12. VIII. звіршя ще „Есперанска курт“, котрого возів н. Божинар Нанчик, студент права. Курс тирада мініац і піл на ще звіршя з добром учителем. Курс стухадо 15-чо школи.

Студент.

Крижевци.

Прієднання Владика иду на візитацию до Боснії. Там останю од 15. до 29. августи. Починяє ще візитацию у Церовляніх на 16. Отамали, що Владика до парохій: Пряевор, Липчані, Лепеніца, Деметрові, Камениця і Ст. Лубрава. У тих парохій у тим часу буде окончено і торжество 1900 ювілею откуплення роду людського.

Реколекції за священікох.

Дні 5, 6, і 7. січеснія будуть ще отримані реколекції за священікох у владическій реакденції у Крижевціх. Каждого року у тим часу зберігає ще нашю священікох у Крижевціх діє відно а преосвященім Владиком окончено реколекції: да ще кріз три дні перед Господом помагаю щос своїма душами і да пред Богом зроби рахунок о своїх цуходах, роботах, за котрі будуть раз Богу давати судити.

Рочне засидане друнгна си. Иосафата.

По скончавших реколекцийах маю нашо свяціїків свою рочне засидане друнгна си. Йосафата за чеснот хором и потребним самим іменем.

Духовни Живот

Сдесната підзеля по Сопствідо
св. Духа.

Апостол Іо Кірилічнож зал. 141.

«Братц! Ви наче моїх апостолів в
у Господу. Моя обрана праця тільки, що при
живе осуджу тако: чи не мене власец осці и
тако, чи не може власец шестеро-хену бодзин
поз собу мік и други Апостоли, и братя Го-
сподні в Київ (Петро)? Або чи єдини я и
Варнава из мале власці то робни? Хто слу-
жаки зоні волічку о своєм троїці? Або хто
садзи биншу а не в суд ей пішла? Або хто
важе стадо и од жаска стада не с? Чи я
гуториша мік члобе? Чи и Зебон то не гу-
тори? Но стой написане у Закону Морисон-
ному: «Не забудуй уста болу, котрия тлачи.
Чи не Бог за воках стара? Чи не гутори
пісце за нас?» Но за нас написане: котри
оре, пай и наділо оре, а юти тлачи, у па-
діл пай тлачи, же достане часц. Кед ми бод-
зали архобіни добров, чи то дають белько, чел-
жи власю тілесні поківле? Кед другі мію
власці над вами, чом да ли не може? Але
же не в послужених з тогу власту, по ща-
ко церкви, да не положиме дозікі пропре-
ку Свягей Христові!»

У днішніх Апостолу си. Павел проклада-
ли указув, же не треба чужац соблазни. Геч
вон апостол Коріяніюх в як такі мія вроно
од тих жадац, чо му було* потребне за живот
вон інак волю прещернц велетінки певрим-
ніка, ки слікши зіз зос своєм правом, лем да
никоти зіз тим своїм послуженем не соблажий
друге приклад бере апостол Павел зос своєго
жизнота и так гутори: Гот и пінебідня, інак
сам постал раб, да шахів пребовів за Христі.

Італій толику Апостол своїх праця. Но-
важе я кани Апостол, гутори, ми право да од
вас гладам, чо мы потребне за живот. И мак
право, яке маю и други Апостоли. Шахів Апо-
столам и тих наставниці маю од Бога оврізені
дужносні, але маю к од Бога оврізені ира-
ва. То Апостол Павел доказув на прикладах,
яки выбрал з людского животу. Правою від як
воне дослава награду, нето в такі праведни, ах,
хто обрабя якніку, ужия вложи зовнішніц; а
настір ал не карми в іменем своєго стада.
То вам потвердлю и Закон Божі. Пра віс
Апостолюх и пре других Божих службеніків
той написане у Си. Писму Старого Завету:
Хто оре, ми право, да очексу жечу и да буде
участем той житкі, а хто тлачи, же право
да буде участем злодія. А кед чи жадац за
же соціальні духовні стварі, чи то тіряз вель-
ка ствар, кед од зас жадаме допасні стварі? Ру
ко ти, чо когаєдаме вашого богатства,
для вінно рути.

На коніу си. Павел доказув тово исто зос
принципом Свягого Завету. Служите сітара
у Бресоліні: чи, да свяціїкі, свяціїкі и
Левиті отримовані не од часци жертвою, аж

вярик зриношані Богу. Так сам Господь одре-
здел, да токи, котри проповідаю си. Евангелиє
од Свягого житю, котри служка олтару, од
олтара житю.

Наука. Най кашди ведайра пречита дні-
він Апостол, в кай бере а цього науку та
свяціїкі як и вірю.

За нашо дзеци

Незадоволіні тацок.

Си. Петро шедел себе мирно в своїй
хижки при небесних дверох и баш читал
у си. Евангелій, як то було теди, кед
вон ище зос Исусом Христом по жемі
ходзел. Нараз хтолька задурка на дзворы
але баоз ціхко. Си. Петро сташа и з
вельким кібочком отворен небежні кнігуру
и — кого нашол пред ибо? Малкох
тацка. А думаче озда, же тацю бул пре-
стрешені? Аж кус? Так шмелю вон
прагнавел:

«Я сцем з мілим Богом бенедовел!»

«Ого! — усміхнул же си. Петро.
А ю би ти сцел при Богу?»

«Ти ми не можеш помогнуц. Я мі-
жим бешедовац зос самим Богом!»

«Вец мішкік почекац; Господа Бога
бам терац нет дома! — одлювел Си.
Петро прязню, гоч вон дакеди зіза и
вітаніровац.

И док тацок роздумат, чо да роби,
— бо у небе нет сні драгох амі гу-
ніцюх — Господ Бог! же ўж краще зос
споміа ангелам. Мали тацок же предри-
дел до Ніго и гвархаму отворено.

«Мали Боже, Ти ви інак шахко
добре не створен. Аругім птицом ши
аки таці краціи имати а міе ши обло-
кою до тих шахкох шматох чи якого ван-
дроўкаша. Чи ба Ти то не могол преме-
ніц? «О лей, — снорен добродушно. Го-
сподь Бог, Асканіеш и ти лепши шмати,
які сам заспені. Алем які? Виберай
себе!»

Тацок велько роздумовал, яки да
вибере. Железн и бетони були бы бара
красни, ізаша гу тому пернені смужкі.
Але не, тольк не могол штагац. Тоды же
сломниул, як краціе вінаграю мали
даківчата кед наду на перную Си. При-
часті. Яки су цілком били на ше и били
зенчкі мало ва главі.

«Знац мілі мой Боже, я бы сцел
бізік гадабіні шматак. Небесни Отец
мушет не куцік тацкоюя нашміхнуц, але
інак му зробел то даскік, «Доста-
юціх их. Скорей, як міе праціц на жем
булесн пракоми біши!»

Можене себе подумац, як тацок
були вессан. Так же радорал же и по-

дзеконац Господу Богу забул. Фурктул
фрініко долу и кед прилечел на жем
були таки біши як інші. Ставул себе при
потоку и опатраше у бістрей воді як
жнератку. Щу барз задовољни, сам се-
бе же пачел. А кед підзел, як міе и
другі птицы чудуло постал барз піши. Розмірел конідка и пішик ступан з
вогні на ногу — лей! и танізлац пічан. По думаче: тацок на тацку.

И у тим часу обачел на дрэве гу-
шчініцу. «Ага, то будле шумни почудз-
нок, — думаче себе. Вінадзел сам за-
тей длугокей драги до неба. Але але
на време же скажну, же годзен себе
загадзіц з гуашініцу свою бішу шмату.
«А ище почека!»

Кед ту вилезол зос блата груби,
тлусты хробак. Тацка цошка сцисло у
гладкім желудкісу. «Ах які було ўжи-
ване! Таки масни и груби хробак. Але
тоти шмати, біши пімати! Не піме!»

Теды обачел на дрэже конські од-
падки. На шицко забул, скочел на іх
почал же гесциц. Вец же сломнул тлусто-
го хробака и скочел по ньго до
блата. Можене себе подумац яка ві-
ніпартра тэраз його біша гедавбна шматка.
Загадзена, замурцавена як найгорша
ренда.

Теды прыпсцем гу п'ому други
птице — та знаце же тацікім неро-
зумнім ў тацку и його нечистым шма-
том. Вон же сцел скриц под стреху, але
зос шахікіх страшох чи, як их птици
вінімело.

«Іще би раз сцел бешедовац з мі-
лим Богам: — гуторел сам себе, але
тераз ўж ціхко и скромно. А небесни
Отец же кем нашміхнуц, кед чуя, же
тацок зас сцел зос пім бешедовац. Знал
Вон уж, чо була.

«Модім Це, дай ми моё стара,
прости шмати, баржей ми не пача, од
тих білих гадавбных.

«Ага, ага, ти мали мудрец! На ту
их маш, але не будз зас претпіні!»

«Барз крашне даскік» — тацок
и глібоко же поклоніл. Тэраз не
забул подзеконац. З вельку радосні ол-
Фурктул на жем.

И од теды с тацок задоволіні зос
свойма простирама, шківіма шматамі,

Од редакції.

Два остатні числа наших новінок
пришли до Керестура барн нескоре, а
без хиби редактора бо були на
пошту на време придапи. Редактор же
на пошти останя, да так пачей не будзе.

Посилайце предплату!